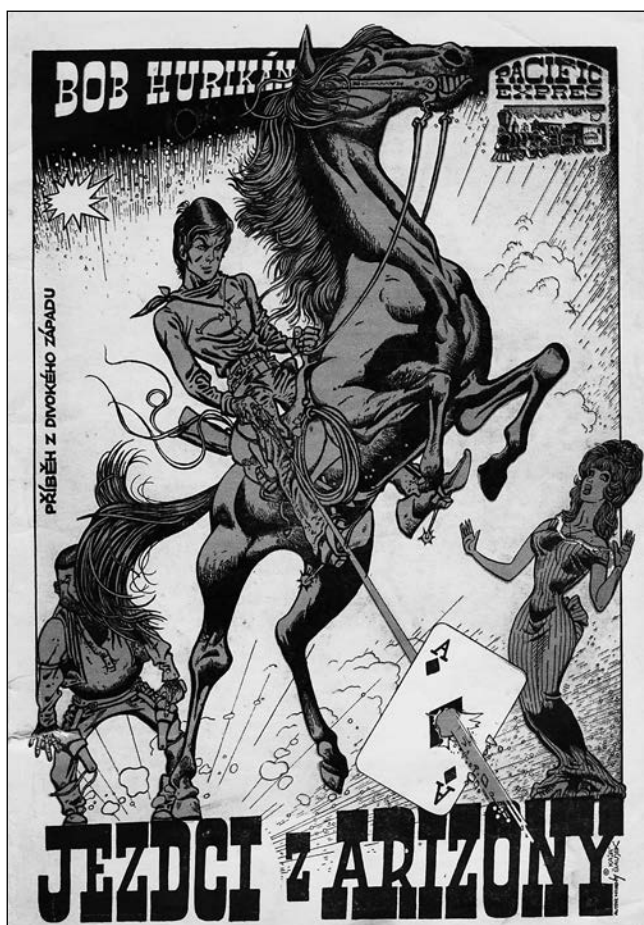

Ediční návraty ke „komerční“ lidové četbě na sklonku dekády

Po období, kdy byly modely populární literatury vtahovány jako prostředek žánrové inovace do kontextů umělecké literatury, došlo na sklonku šedesátých let k dalšímu osamostatňování „rekrečního“ okruhu beletristické produkce a k jeho rozchodu s literaturou aspirující na uměleckou hodnotu. Emancipační trend lze pozorovat ve všech vedoucích žánrech dobové zábavné četby.

Obálka
Káji Saudka, 1969

Potvrzovala ho řada jednodušších detektivek, jejichž autoři se samozřejmostí respektovali čtenářské určení žánru a opakovali či kombinovali postupy pro-
sazené v průběhu končící dekády (mj. JAROSLAV VELINSKÝ: *Spravedlivá pistole*, 1969; FAN VAVRINCOVÁ: *Vrah a srdcová dáma*, 1969; JOSEF VOLÁK: *Vrah v šarlatu*, 1969; RUDOLF ČECHURA: *Nikdo nemá alibi*, 1969). V oblasti fantastické literatury pak šlo o práce Jaroslava Velinského (*Zápisky z Garthu /Leonora/*, 1969) či JOSEFA KOENIGSMARKA (*Nekonečné konečno*, 1969).

Postupující rezignaci na představu druhého uměleckého centra české literatury odpovídala řada edičních návratů k těm titulům masově oblíbené četby, které byly v počátcích budování socialistické literatury vyloučeny z nakladatelských plánů i z knihoven jako knihy „vkus kazící“ nebo přespříliš komerční. Šlo například o reedici humoristické rodinné kroniky Ignáta Herrmanna z měšťanského prostředí posledních desetiletí 19. století Otec Kondelík a ženich Vejvara (1968).

Podobně se objevily westerny z třicátých let psané Bobem Hurikánem (vl. jm. Josef Peterka), například *Pobožný střelec* (1969) a *Jezdci z Arizony* (1970). Pro vydávání obdobného typu literatury byla nově založena řada knižních edic a vydavatelé obnovili rovněž formu rodokapsového sešitu, který byl jako publikační typ po únoru 1948 zcela potlačen.

Na formát velké sešitové řady přešlo již v roce 1967 Státní nakladatelství dětské knihy s edicí Karavana (v roce 1969 se jejím dívčím protějškem stala edice Veronika), nové edice téhož typu založila nakladatelství a vydavatelství Lidová demokracie, Svoboda, Růže, PM Expres a další. Většina z nich ovšem na začátku normalizace zanikla: byla zastavena jako jeden z projevů tzv. krizového vývoje v české kultuře šedesátých let.